

е нашыя сына, а какъ прогледа, не знаемъ, питайте него. Тога фарисеите казали на слѣпымъ: дай славъ на Бога: защото мы знаемъ чи този человѣкъ е грѣшенъ, а той имъ рекалъ, ако е грѣшенъ не знамъ, само знамъ чи азъ вѣхъ слѣпъ, а той ми отвори очите. Тога фарисеите пакъ го питали, ами какъ ти отвори очите? а той казалъ: азъ ви убадихъ, зашо ма питати пакъ, или искате да станете и вы неговы ученицы? а тѣ го укорили и казали: ты си неговъ ученикъ, а мы смы моеовы. Нїи познавамъ моисея, а тогози не знаемъ. Тога слѣпымъ рекалъ: това е чудно, чи вы не го знайте, а той ми отвори очите. Мы знаимъ чи Богъ не слыша грѣшныте, но който е праведникъ. Никаго не сме чули, да е отворилъ нѣкой на слѣпца человѣка очите, и този ако не вѣши отъ Бога, не можеши направи това. Тога фарисеите сѧ разгневили и мѣ казали: ты си сѧ родилъ сичкіа въ грѣхъ, и ты ли учишъ насъ? и го испѣдили вънъ. А Христосъ като чуи чи го испѣдили, намерили го и го попитали вѣрвали въ сына божія? Слѣпымъ же, казалъ: кой е той, чи да го вѣрвамъ? а Христосъ мѣ рекалъ, който хорѣвъ съ тебѣ, той е. Тога слѣпымъ казалъ, вѣрвамъ Господи, и сѧ поклонилъ.

ТѢЛКОВАНІЕ.

Благочестиви христіани! Иисусъ Христосъ като сѧ разговарелъ сѧ Самарянскѧтъ и сѧ показалъ явно предъ нємъ, какъ е истинный Богъ, подиръ нѣколко дни отишевъ и во Іерусалимъ. И тамо като влѣзалъ единъ отъ сѫботній день въ церквѣ тѣ Соломоновѣ, начнали явно (ачикъ) да говори на фарисеите и книжницы те, какъ е той самъ Христосъ: а они отъ завистъ начнали да фарлѣтъ на него камани. Но Христосъ ги заслѣпи и излѣзна презъ тѣхъ отъ церковѣтъ, безъ да го видѣтъ. Като излѣзналъ отъ церковѣ тѣ, намерили на путьѣ єдного слѣпца и го исцѣрили само да увѣри завистливите фарисеи, какъ е той Христосъ дѣто вѣхъ го пророкували пророцьти. Тога апостолити като видѣха слѣпца чи проглѣда, попитахъ Христа и рекоха: учителю, кой согрѣши та сѧ роди този слѣпъ? той ли, или родителите мѣ? Апостолити вѣхъ чули Христа когато речи на разслабленныхъ, ето ты оздракъ, не согрѣшавай вѣчъ, за твой сега питали Христа, кой согрѣши чи сѧ роди този слѣпъ? а Христосъ рекалъ; нито той согрѣши, нито родителите мѣ: но родисѧ твой, да сѧ ими божіата сила на него, предъ невѣрныты фарисеи: защото, человѣкъ додѣ не сѧ е родилъ не може да согрѣши, а родителскій грѣхъ не приходжа на чадата. Не е праведно единъ да іде кисело, а други да тегли оскоминѣ, но който е согрѣшилъ, той трѣбъ да сѧ мѣчи. Подиръ това рекалъ Хри-